

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Koning Talal van Jordanie wegens geestesziekte afgezet

Regentschap ingesteld

Amman. — Volgens welingelichte kringen in Amman zal koning Talal van Jordanië, die op het ogenblik in Zwitserland vertoeft en voor wie zijn koningin op de vlucht gegaan is, nooit meer in staat zijn te regeren en daarom is het besluit genomen, dat de regentschapsraad aan het bewind zal blijven tot kroonprins . Hoessein over elf maanden achttien jaar oud zal zijn en de regering kan overnemen.

Prins Hoessein van Jordanië is uit Zwitserland naar Londen teruggekeerd, waar hij aan Harrow zijn studies voltooit.

In Londen verklaarde een woordvoerder van het ministerie van buitenlandse zaken, dat koningin Zain de Britse consul-generaal in Genève verzocht heeft op te treden als verbindingsman met de Jordaanse regering, aangezien Jordanië in Zwitserland geen diplomatieke vertegenwoordigers heeft.

De Jordaanse Ministerraad nam het besluit tot instellen van het Regentschap na ontvangst van berichten uit Parijs en Lausanne, dat de toestand van koning Talal ernstiger was geworden.

Hij schijnt te lijden aan Schizophrenie, hetgeen twee jaar geleden voor het eerst bleek. Hij heeft plotselinge woede uitbarstingen en valt dan verschrikkelijk tegen zijn medewerkers uit. Soms beweert hij dan dat er samenzweringen tegen hem op touw worden gezet. Die aanvallen worden afgewisseld met lange perioden waarin de koning normaal is. Het is verscheidene malen gebeurd, dat de koning alleen door Amman reed op een wild steigerend paard, achtervolgd door schreeuwende straatjongens.

Volgens officiële kringen zal Talal het leven kunnen leiden van een particulier, die onder medische behandeling staat en met de aan zijn afkomst verschuldigde eerbied worden behandeld.

In Amman doet zich geen tekenen van spanning voor.

BRITS-IRAANS OLIEGESCHIL

's-Gravenhage. — Bij de behandeling van het Brits-Iraanse oliegeschil voor het Internationale Gerechtshof zette prof. Rolin zijn pleidooi voort en gaf een negental redenen aan, waarom Iran meent, dat het hof niet competent is.

Iran ontkent, dat er een geschil bestaat, dat voor het hof kan worden gebracht, daar Engeland sedert de zaak voor het hof is gebracht, onafhankelijk van enigerlei onderhandeling, het beginsel van de nationalisatie had erkend. De eisen van Engeland zijn niet in overeenstemming met de nationalisatie-wetten.

Het is mogelijk, dat er heden geen zitting is. Verwacht wordt, dat ingeval prof. Rolin zijn pleidooi heden beëindigt, de Britse delegatie Donderdag aan het woord zal komen.

Nieuw hoogterecord

Washington. — Een invlieger van de Amerikaanse marine heeft een nieuw hoogterecord gevestigd door ongeveer 15 mijlen boven de aarde te vliegen. Deze prestatie werd geleverd door Bill Bridgeman op 15 Augustus jl. met een Douglas Navy Skyrocket. Radar- en foto-uitrusting in het vliegtuig laat zien, dat het toestel een hoogte bereikt, die „hoger is dan 79.0000 voet".

Het Amerikaanse departement van defensie heeft eerder alleen maar bekendgemaakt, dat de Skyrocket alle bestaande hoogterecords heeft gebroken.

Rode wolven op Koje veranderden in rode lammeren

De bewijzen dat de Roden de gepantserde vuist niet alleen het sterkste maar zelfs het enige argument beschouwen, liggen waarlijk voor het oprapen.

Enige dagen geleden lag er een in Berlijn, en gisteren op het eiland Koje bij Zuid Korea. Daar balden de Amerikanen uiteindelijk hun spieren, sloegen het beruchte Kamp 76 uit elkaar en gingen vervolgens naar 77, waar ze geen rode wolven maar lammeren vonden.

Ruim 6000 gevangenen uit de afdeling 77, zijn Woensdag rustig in hun nieuwe en kleinere afdelingen overgegaan.

De Amerikanen vonden in de afdeling in een put de lijken van acht blijkbaar door de gevangenen zelf gedode krijgsgevangenen. De troepen controleren thans ruim 19.000 gevangenen, hetgeen een kwart van het totaal aantal op Koje samengebrachte krijgsgevangenen is. Toen de gevangenen voorbij de wachten marcheerden, snelden negen van hen uit de gelederen naar de wachtposten toe en verzochten afgescheiden te worden van de anderen.

Officieren menen, dat de leider van deze afdeling, die gisteren beloofd heeft, dat er zich geen ongeregeldheden zouden voordoen, een grondig stuk werk heeft verricht.

GEEN DOELLOZE VERGADERINGEN MEER

Tokio. — Generaal Clark heeft generaal Nam Il in een nota meegedeeld, dat de UNO de bestandsbesprekingen zal hervatten wanneer de communistische delegatie positieve aanwijzingen geeft dat er enige hoop kan bestaan op vorderingen in de richting van een bestand. De delegatie van de UNO heeft dagenlang kwaadaardige, en valse beschuldigingen aangehoord, die gegrond zijn op verdraaide feiten en halve waarheden, die uit propagandische overwegingen naar voren worden gebracht, aldus generaal Clark.

Rovigo. — De drooglegging van de honderdduizend hectaren in de Povlakte, welke in November van het vorige jaar werd overstroomd, is thans voltooid.

Hoewel er nog dikke lagen modder moeten worden verwijderd, worden sommige stukken al weer bebouwd.

Het werk ter versterking van de dijken langs de Po wordt nog voortgezet.

Staalconflikt woedt in arena van Amerikaans Congres

In Amerika biedt het staalconflikt nog weinig perspectief naar een oplossing, het heeft zelfs tot nieuwe meningsverschillen tussen Truman en de Senaat geleid.

De President heeft aan de verenigde vergadering van het Congres verzocht, hem bij wet de macht te geven, die hem door het Opperste Gerechtshof ontzegd was, n.l. de staalbedrijven te kunnen naasten.

De Senaat daarentegen heeft aan president Truman gevraagd de Taft-Hartleywet te gebruiken om de voortzetting van de staalstaking door de rechter te laten verbieden. De betrokken resolutie was ingediend door de democraat Byrd. De Senaat verwierp het voorstel om stakingen in essentiële industrieën gedurende 120 dagen te verbieden en de beslagneming toe te staan, indien een van beide partijen de voorstellen, zoals gedaan door de regeringsraad zou verwerpen.

Zoals men weet, schrijft de Taft-Hartleywet, voorafgaande aan het verlof tot staken een arbitrageperiode voor van 90 dagen. De arbeiders zijn vanaf het ogenblik der aanname van de wet in 1947, er fel tegen gekant geweest en ook Truman wil er niet van horen. Opgemerkt wordt, dat de onderhandelingen al zo lang vruchteloos slepende zijn, dat er geen nieuwe periode van 90 dagen aan behoeft te worden toegevoegd. Bovendien is dit een verkiezingsjaar en, zoals de politiek in Amerika wil, is het niet waarschijnlijk dat een Democratisch President de arbeiders-kiezers van zich zal vervreemden door de toepassing van deze gehele wet.

Russen dreigen West-Berlijn met "economische worging"

Nadat Oost Duitsland er vanaf gezien heeft West Berlijn te worgen door het met draadversperring en soldaten te blokkeren, is het er thans toe overgegaan, om de kraan van het handelsverkeer dicht te draaien en het stadsdeel op die manier uit te hongeren.

West Duitsland neemt thans tegenmaatregelen om deze poging te verijdelen. Adenauer heeft alle departementen der Westduitse regering opdracht gegeven meer en grotere bestellingen in West-Berlijn te doen teneinde het economische leven der stad te versterken tegen de Oostelijke druk. Dit was, zo verklaarde Adenauer eerder op de dag in het parlement, in een kabinetsvergadering besloten.

De burgemeester van Berlijn, Reuter, heeft in zijn hoedanigheid als lid van de Bondsraad gezegd, dat iedereen wist, dat de Russen maatregelen zouden nemen tegen West-Berlijn na de ondertekening van de conventies van Bonn en het E.V.G.-verdrag.

De Russen, aldus Reuter, zouden niet een nieuwe blokkade beginnen, doch de „achterdeur der economische worging" binnengaan, „omdat zij niet frontaal durven aanvallen".

Berlijn ontving in April 10% minder orders dan in Maart. In Mei waren er zelfs nog minder orders. Reuter weet dit aan de huidige politieke spanning, doch verzekerde, dat elke vrees ongerechtvaardigd is. „Berlijn is de veiligste plaats in heel Duitsland". Hij oogstte luide bijval van alle fracties behalve van de communisten met de woorden:

„Wij weten onze vrijheid te verdedigen en zullen haar altijd verdedigen".

Naar later vernomen wordt, heeft Adenauer ook aan de regeringen der staten verzocht meer orders in West-Berlijn te plaatsen.

WESTERS ONTWAPENINGSPLAN VERWORPEN

New York. — Malik heeft aan de ontwapeningscommissie van de Verenigde Naties medegedeeld, dat de Sowjet Unie het plan van het Westen om maxima te stellen aan de strijdkrachten van de grote mogendheden, verwerpt, omdat dit naar haar mening onpractisch is en geen rekening houdt met de luchtmacht en de atoomwapens van de betrokken landen.

Het Westelijke plan — aldus Malik — stelde voor de strijdkrachten van de Verenigde Staten, China en de Sowjet Unie terug te brengen tot een maximum van 1,5 millioen manschappen, terwijl Frankrijk en Engeland hoogstens 800.000 man ieder op de been zouden mogen houden.

Malik zal, indien het Westen het Russische voorstel om de strijdkrachten met minstens een derde te verminderen en tevens het verbod van de atoombom aanvaardt, garanderen dat de Sowjet Unie geen bezwaren maakt tegen het opstellen van concrete aanwijzingen ten aanzien van de vermindering van de strijdkrachten en de bewapening.

AARDBEVING IN ARGENTINIE

Buenos Aires. — De provincies San Juan en Mendoza zijn getroffen door een hevige aardbeving. Er zijn nog geen berichten ontvangen over slachtoffers of schade. De spoorwegverbindingen zijn verbroken.

Oud beestje

Stockholm. — In Zuid Zweden heeft men op een diepte van 66 meter verscheidene ruggewervels van een dinosaurus gevonden. De ouderdom hiervan wordt geschat op 150 millioen jaren.

Rome. — De Paus heeft wegens een lichte griepaanval enige dagen het bed moeten houden.

Recht tot het hart

— Want wat ben ik zonder U, mijn God, voor mijzelf anders dan een gids naar de afgrond?

WIJ PROTESTEREN TEGEN DE CONVENTIE VAN BONN. — Een mensenmassa die op 100.000 koppen geschat werd, stroomde op de Königsplatz te München in Duitsland samen om te protesteren tegen het door Adenauer, Acheson, Eden en Schuman gesloten Pact te Bonn.

het nieuws van vandaag

Enkele maanden geleden, oefende het Nederlandse Dagblad „Het Parool "critiek uit op de toespraken, door H.M. Koningin Juliana in Amerika gehouden. Het blad vond ze te zwevend en had liever gezien, dat de Koningin op de begane grond van huis en tuin-verklaringen gebleven was.

Wij hebben in ons nummer van 29 April j.l. onze mening over deze kruideniersmentaliteit reeds gezegd. Hier laten wij enige persstemmen uit Amerika volgen, die eveneens van meer begrip getuigen, dan „Het Parool" vermocht op te brengen.

De Correspondent van de N.R.C. noteerde n.l. het volgende:

„Hetgeen koningin Juliana in Amerika heeft gezegd, heeft vele mensen aan het denken gezet. Men is tot de erkenning gekomen, dat haar stem die van Europa is en dat zij het ondernomen heeft om gedachten tot uitdrukking te brengen, die in Europa leven, maar niet altijd officieel verkondigd worden.

„Dit was Europa, dat tot Amerika sprak", zeide de radio-commentator Eric Sevareid naar aanleiding van de aansporing der koningin tot de Amerikanen om de landen in het oude Europa niet al te zeer te haasten en liever de tijd tot hun bondgenoot te maken. „Het zou goed zijn", aldus Sevareid, „indien alle Amerikanen, die zich omtrent onze rol in deze wankele wereld gezorgd maken, eens hard over haar woorden zouden nadenken. Indien wij falen om deze vriendschappelijke waarschuwingsboodschap te verstaan, zullen wij ook nimmer de filosofische kern van onze moeilijkheden met onze Europese vrienden begrijpen. Europa is door Amerika's ongeduld ten aanzien van Rusland verschrikt en Europa zegt tot ons: „Groei alsjebielft op. Uw onstuimig najagen van jeugdige illusies kwam er voor ons niet zo erg op aan toen oceanen ons nog scheidde. Maar nu wonen wij in eenzelfde huis en hoewel wij weten dat dit huis moet worden opgeknapt en verbouwd, menen wij dat zorgvuldig timmerwerk nodig is en niet Uw stoomhamers, die dreigen de muren van het gebouw te doen instorten" de commentator herinnerde aan de uitspraak van Churchill „hoevele oorlogen zijn door geduld en voortdurende goede wil vermeden".

Europa sprak

Velen zijn van mening, dat niet alles wat koningin Juliana gezegd heeft het inzicht van haar regering vertolkt. Wij mogen blij zijn dat de koningin niet tot het opzeggen van een „officieel lesje" was gebonden. Er is ruimte gebleven voor persoonlijke interpretatie."

Anne O'Hare McCormick heeft in de New York Times geschreven, zo vervolgt de correspondent van de NRC: „De redevoeringen van koningin Juliana zijn fris, onconventioneel en persoonlijk — geen paskiaar gemaakte diplomatieke uitspraken, geen troonrede, doch uitingen van een onpretentieuze vrouw van gezond verstand en goede wil, die hier gekomen is om haar gedachten te delen met mensen die zij goed kent."

Zo zijn inderdaad de redevoeringen van H.M. de Koningin hier gezien en men is er temeer door onder de indruk gekomen, omdat de uitlatingen zo duidelijk kenbaar gedragen waren door een diep gevestigde innerlijke overtuiging. De Amerikanen waren er zelfs een beetje beduusd van. Dat men waarheden moest aanhoren, die de gemoederen zouden wakkerschudden, dat Amerika zou komen tot een ogenblik van inkeer en zich zou afvragen of er misschien iets aan de eigen instelling ontbreekt, had men geen ogenblik verwacht toen men de komst van koningin Juliana vernam. Men is hier koningin Juliana gaan zien als een figuur van wereldbetekenis."

Efraim Jonckheer stelt t. o. Dr.d.C. Gomez vast:

"R.T.C. werd niet voldoende voorbereid"

Wanneer wij naar de mening vragen van de heer E. Jonckheer, fractie-leider van de D.P., waaraan het toe te schrijven is, dat de RTC op een klaarblijkelijke mislukking is uitgelopen, is zijn antwoord duidelijk en klaar. „De voorbereidingen tot deze conferentie zijn te enen male onvoldoende geweest en werden van meet af aan in de Nederlandse Antillen zelf verkeerd aangepakt."

Deze categorische uitspraak van het Democratisch Delegatielid deed onze gedachten naar iets anders teruggaan. „Today" van Maandag jl. gaf nl. reden tot verbazing, wijl de Voorzitter van de Regeringsraad de kolommen van dit blad gebruikte om allen en een iegelijk uit te dagen te bewijzen, dt de R.T.C. niet voldoende was voorbereid. In het dagelijks commentaar van dat nummer legt de Redacteur aan de minister-president zelfs de verklaring in de mond, „dat hij tot nu toe niemand ontmoet heeft, die hem kon overtuigen van de juistheid van de bewering, dat de R.T.C. onvoldoende was voorbereid".

Wij weten niet of het op het terrein, der mogelijkheden ligt, dat Dr Gomez een bezoek aan Brionplein 4 brengt om aan de heer Jonckheer een kans te geven. Daarom hopen wij, dat hij zijn uitdaging in een Statenvergadering zal herhalen, om op dit voor toekomstige RTC-voorbereidingen niet onbelangrijke punt, klaarheid te scheppen.

Onvoldoende voorbereiding.

De heer E. Jonckheer wees op het feit, dat er in den beginne nog al wat geheimzinnigheid werd betracht. Er werden besprekingen gevoerd in Suriname, later weer in Nederland Toen uiteindelijk door de regeringsgemachtigden het werkstuk werd opgesteld, was dit voor ons een grote verrassing. Immers, het werkstuk was in het geheel niet overeenkomstig datgene, wat aan de leden van de voorlopige delegatie werd medegedeeld, terwijl voorts het werkstuk in belangrijke mate afweek van wat bepaalde stemmen in de delegatie als wenselijk beschouwde.

Van het 48 punten tellend werkstuk, aldus de heer Jonckheer, wil het mij voorkomen, dat er héél weinig punten in de Antillen behandeld zijn.

Wil een dergelijke conferentie, welke toch niet minder dan een definitieve rechtsorde tussen de drie Rijksdelen van het Koninkrijk moet bereiken, iets meer zijn dan een show voor de buitenwereld, dan dient de conferentie tot in de puntjes te worden voorbereid, dan moet er over de essentiële punten overeenstemming bestaan, zodat men de zekerheid kan hebben, dat zij slagen zal.

Welnu, kans van slagen was er niet, omdat in de voorbereidingen géén rekening werd gehouden met de zeer essentiële wensen en meningen, welke dus verschoven werden naar de Conferentie zelve, waarop men de oplossing dacht te kunnen bereiken.

De grote fout, die in Nederland gemaakt werd, aldus de heer E. Jonckheer, was wel, dat men de detailpunten ..ging behandelen en de meer principiële vraagstukken op de lange baan schoof. Beter ware het geweest, indien men de principiële vraagstukken het eerst had behandeld.

Zo kon het gebeuren, dat na de eerste ronde, die de heer Jonckheer nuttig achtte, omdat men toen kennis kon nemen van de standpunten en meningen, welke t.a.v. het werkstuk door de andere delegaties werden ingenomen, plotseling de werkwijze werd veranderd. Tot dan toe werd het werkstuk in de delegatie besproken, waarna de Centrale Commissie de delegatie-resultaten moest coördineren.

Het uiteindelijk resultaat daarvan was echter zó, dat men het gemakkelijk over alle onbelang-

rijke punten eens kon worden doch de belangrijke zaken onopgelost bleven. Talrijke belangrijke zaken vereisten de instelling van speciale commissies; bij het scheiden van de conferentie was er bij de Antilliaanse delegatie een lijst van verschilpunten, niet alleen met de Nederlandse Delegatie, maar ook tal van verschilpunten in de Antilliaanse delegatie zelf, waarover géén overeenstemming was bereikt. Een dier punten was bijv. de bijdragen in de kostenverdeling op defensie-gebied.

Nederlands amendementen.

Sprekende over de door Nederland ingediende 25 amendementen was de heer Jonckheer van mening, dat deze amendementen, zoals die bij de aanvang van de conferentie werden aangekondigd, het bewijs leverden, dat Nederland weliswaar de zaak ernstig had bestudeerd, doch tevens een duidelijke indicatie was, dat de RTC niet voldoende voorbereid was. Zou de RTC immers terdege door de Regeringsgemachtigden zijn voorbereid, dan had Nederland niet met zoveel amendementen behoeven te komen; de heer Jonckheer zag daarin immers een bewijs, dat er weinig overleg gepleegd was tussen de Nederlandse voorbereiders enerzijds en de leden van de Nederlandse delegatie anderzijds, hetzelfde euvel, dat de heer Jonckheer ook — zoals wij hierboven reeds vermeldden — bij de Antilliaanse delegatie en voorbereiders zag.

De heer Jonckheer betreurde het, dat in de leiding van de conferentie geen personen waren opgenomen, die een soepelere werking van de conferentie zouden betrachten, met name waren er geen vertegenwoordigers van de P. v.d. Arbeid in de leiding te vinden. Naar sprs mening zou hun aanwezigheid een soepeler gang van zaken hebben bevorderd.

Na de conferentie heeft de heer Jonckheer verschillende belangrijke politieke figuren de vraag voorgelegd, of het voor Nederland, naar buitenlandse politieke maatstaven gemeten, beslist noodzakelijk is, dat vóór September a.s. nog een oplossing gevonden moet worden om deze definitieve regeling zijn beslag te doen krijgen.

Niet overhaast.

Over het algemeen luidden de antwoorden, dat dit niet noodzakelijk was, men vond het wel prettig, indien er een definitieve regeling bereikt zou worden.

De heer Jonckheer was voorts van mening, dat reeds direct ná de verkiezingen in Nederland, dus wanneer de Tweede Kamer gekozen zou zijn en een nieuw kabinet is gevormd, Nederland de nodige maatregelen zal treffen om een gezonde voorbereiding te bewerkstelligen om aldus op korte termijn de verhoudingen met de Overzeese Rijksdelen definitief te regelen.

Naar mijn mening, aldus de heer Jonckheer, treedt de nieuwe regering in Nederland in Juli op. Wil men de zekerheid hebben, dat de volgende RTC een succes wordt, dan dienen deze voorbereidingen gedegen te zijn en dient men zeker niet overhaast te werk te gaan. Men moet dan ook alle stromingen in de Nederlandse Antillen — mutatis mutandis geldt dit evenzeer voor Suriname als voor Nederland — peilen en men moet proberen alle meningen tot elkander te brengen. Dit moet gedaan worden in de voorbereidingen zelve en niet op een conferentie, anders krijgen wij dezelfde fatale gevolgen als die wij nu hebben beleefd bij de jongste RTC.

Willen die voorbereidingen goed zijn, dan kan het niet anders of de termijn van „vóór September" is beslist te krap, men kan de zaak dan zeker niet in kannen en kruiken hebben, laat staan met een RTC te starten.

De heer Jonckheer was er van overtuigd, dat Nederland een open oog heeft voor de West en zeker bereid is de West te geven waar het recht op heeft.

Ik kan wel verklaren, dat de commissie, die straks dit voorbereidend werk ter hand zal nemen, benoemd wordt op voordracht van de Antilliaanse delegatie. Gezien de besprekingen in de laatste tijd gevoerd, is het wel te verwachten, dat er ruime standpunten zullen worden ingenomen. Het is voor het welslagen van deze nieuwe conferentie noodzakelijk, dat de bedoelde commissie alle stromingen vertegenwoordigt, opdat men kennis nemend van al die standpunten, straks beslagen ten ijs komt, aldus de heer E. Jonckheer.

Geen succes.

De wijzigingen van het kiesreglement, door Henny Eman met zoveel vuur in Den Haag verdedigd, konden volgens de heer Jonckheer, niet bepaald op een onverdeeld succes bogen. De subcommissie heeft een rapport opgemaakt. Opmerkelijk vond de heer Jonckheer, dat het voorstel-Eman, hoofdschotel en enig doel waarvoor de heer Eman Haagwaarts is getogen, slechts door die heer Eman alleen ondersteund werd. Toen een andere formulering werd gevonden voor Henny Emans plannen, werd hetzelfde resultaat bereikt, ook toen was er slechts één voorstemmer en bleek de heer Eman de eenzaam roepende in de woestijn te zijn.

Tot slot merkte de heer Jonckheer nog op, dat hij het door de heren Gerharts, Sprockel en dr Van Romondt ingediende Rijksstatuut voor het Koninkrijk, kon toejuichen, hoewel hij enige reserves maakte m.b.t. de inhoud. Het is trouwens een goed idee, nl. een Rijksgrondwet voor het Koninkrijk, het was nl. hetzelfde idee, waar wij mee rondliepen op de RTC in 1948.

Zusters Ciria en Borgia vieren Zilveren Professiefeest te Welgelegen

Waar zo juist in volle luister een tweede Eeuwfeest is gevierd, daar valt een Zilveren Kloosterfeest wel wat erg in de schaduw. Voor de Jubilerenden echter blijft een Jubilé zijn volle waarde behouden; immers op die datum worden met het feit ook de weldaden en zegeningen van de voorbije jaren in dankbaarheid en rechtmatige vreugde herdacht.

De 13e Juni a.s., als heel de Katholieke wereld de grote weldoener, Sint Antonius vereert, en Hem smeekt om allerhande goede gaven, dan herdenken twee Zusters te Welgelegen, dat Zij op die datum in 1927 haar Heilige Professie aflegden om zichzelve met ziel en lichaam te stellen in de dienst van God en van de evenmens.

Tijdens het pastoraat van Pater I. de Bruin z.g. verlangden deze beide Jongedochters zich te wijden aan het Kloosterleven, indachtig de woorden van den Zaligmaker: „Maria heeft het beste deel verkoren". Geboortig van Saint Barthélémy, waar de Hollandse Paters Dominicanen tot voor nog zeer kort gelden de Wijngaard des Heren bewerkten, werden zij daar ingodsdienstig opgevoed; zij volgden de roepstem van den Meester en verzochten opname in de Congregatie van Roosendaal te Welgelegen.

De Jubilaressen zijn: Soeur Marie Cyria en Soeur Marie Borgia. Het viel niet mee om met het nieuwe Kloosterleven ook een nieuwe en moeilijke taal als de Hollandse te aan te leren; maar beiden streden dapper en werkten al spoedig als nuttige leden in de Congregatie, die Haar dierbaar werd.

Stil en onbekend werken Zij voor de Haar aangewezen taak; maar geheel onbekend bleef onze Soeur Marie Borgia niet; Zij zou werken voor de Ouden van dagen; een offerleven zou haar leven voortaan zijn. Onze Jubilaresse werkt in de volste betekenis van het woord „dag en nacht"; want legt Zij na zware dagtaak 's avonds het moede hoofd ter ruste, Zij is er zeker van, dat ook in de nacht haar hulp zal worden ingeroepen. Geen enkel werk is Haar te zwaar, geen moeite te groot; want Soeur Borgia houdt van haar oudjes. Zij verpleegt ze met liefde, met tact, met opoffering en is voor de een of andere het laatste uur geslagen; Soeur Borgia blijft aan de zijde van de stervende, zoekende wat zij nog als verlichting voor haar Oudje doen kan en zij rust niet ná het overlijden alvorens haar patiënt vredig rust in de kist, die haar naar de laatste rustplaats zal brengen en geeft haar vurige beden mede, opdat haar ziel spoedig Gods Aanschijn moge aanschouwen.

Wij danken God, die onze Jubilaressen dit feest gaf en wij hopen en bidden, dat nog vele vruchtbare jaren voor beide Jubilaressen zijn weggelegd en wij stemmen met de Zusters van Welgelegen en met de Oudjes gaarne in: Lang zullen onze feestelingen leven!

Moge Vrijdag een echte feestdag voor de Zusters zijn met zoete herinneringen. Voor belangstellende zal er gelegenheid tot felicitatie zijn in de morgenuren van 10.30 tot 11.30.

CURACAO

MORONS BAKKERIJ PROOI DER VLAMMEN.

Vannacht 04.36 uur werd er brand gemeld in de Nieuwestraat. Vlammen sloegen uit de bakkerij Moron en nauwelijks had het klagend sirene-geroep de vroege ochtendstilte doorboord, of de brandspuiten rukten uit. Zo waren twee spuiten van Mundo Nobo, een van de Hoofdwacht, een van Parera en de spuit van Rio Canario op het terrein van de brand aanwezig. Acht slangen spoten water, maar men kon niet verhinderen, dat de bovenverdieping totaal uitbrandde, alsmede het achterste stuk van de bakkerij. De bakkerij zelf schijnt nog in tact te zijn.

Er is belangrijke schade geleden, ook de belendende percelen hebben veel van waterschade te lijden gehad. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld. Het optreden van de burgerij, vooral dat van de heer Eijsden, wonende aan de Rodesteeg 10, verdient een warm woord van waardering. De verzekering dekt de schade.

Op het terrein der brand waren aanwezig gezaghebber M. P Gorsira, de wnd PG Mr Bijvoet, Hoofdcommissaris Venema, Commissaris Botterweg; Hoofdinspecteur Willemsen en Paul, inspecteur Herweyer de adjudant van de Gouverneur, alsmede dr Allart, cdt van de Rode Kruis Colonne met enkele Rode Kruismannen om indien nodig assistentie te verlenen.

Omtrent de oorzaak van deze brand vernemen wij nog, dat deze vermoedelijk ontstaan is in het bovenhuis. Een meisje van ongeveer 12 jaren oud snikte en bekende, dat het haar schuld zou geweest zijn. Zij zou gisteravond na het strijken het strijkijzer hebben laten aanstaan.

GROTE SCHILDPAD IN DE HAVEN.

Hedenmorgen werd een grote schildpad in de haven aangetroffen. Enkele mannen sprongen te water om het dier, dat vermoedelijk door een schroefas is geraakt, te vangen. Het waren de schepelingen van de Miranda, nl. de heer Nicolaas Annichargo (Colombiaan) en de Bonairiaan Lazaro Benito Janga, die te water sprongen en het dier vastgrepen. Met verenende krachten en met behulp van de heer v.d. Gust van de havenpolitie werd de schildpad op het droge gebracht.

Zou dit overigens spring levende dier geen aanwinst kunnen zijn voor ons Curaçaos Museum?

GEANIMEERDE RECEPTIE.

In het Lobby-hotel Negropont was er gisteren een geanimeerde receptie, welke door velen werd bijgewoond. De reden tot dit vrolijk feestgedruis was niet geheel zonder reden, want de Secretaris van de Curaçaose Camera Club, de heer M. B. Lansink, trad gisteren in het huwelijk met mej. H. R. Jaeger en uiteraard trok deze heugelijke dag belangstelling, vooral van de zijde van de CCC-leden. De voorzitter, de heer A. Fischer, was natuurlijk aanwezig en zeide het met rake fotos. Tijdens een intiem feestdiner kreeg de heer Fischer overigens volop gelegenheid om van zijn originaliteit blijk te geven door in een geestige toespraak het bruidspaar alle geluk toe te wensen, welke in het menselijk leven maar beschoren kan zijn.

VIJF MAANDEN VOOR SCHRIFTVERVALSING.

Hedenmorgen diende voor het Gerecht in Eerste Aanleg de verduisteringszaak tegen de heer F. Deze had door bepaalde manipulaties een chèque vervalst ten nadele van een cliënt, waardoor hij meer geld inde dan hem rechtens toekwam. Hij werd na een eis van 8 maanden gevangenisstraf veroordeeld tot 5 maanden en onmiddellijke in hechtenis neming.

GESLAAGD VOOR CIVIEL INGENIEUR.

Onze stadgenoot, de heer Walter Dovale, oud-leerling van het St. Thomascollege, is op Maandag jl. op de Virginia University te Charlotteville (USA) geslaagd voor civiel ingenieur. Aan de jeugdige promotus en familie onze hartelijke gelukwensen.

SCHEEPVAARTBERICHTEN.

Caracas van Maracaibo; **Santa Rosa** van New York naar La Guayra; **S. Raphael** van Puerto Cabello; **Moor McMail** van Trinidad; **Irish Pine** van Dublin en **Bennekom** van Trinidad.

HET WEER.

Max. temp. 31.8 C (89.2 F); min. 26.6 C (79.9 F); gem. 28.6 C (83.5 F). Windsnelheid: max. 19, min. 13 en gem. 18 knopen. Vochtigheidsgehalte 73%. Bewolking: heldere hemel 3, licht bewolkt 3 en bewolkt 18 uur.

D'R IN EN D'R UIT.

Haven: in 7 vrachtschepen (1); 10 tankers (13) en 1 zeilboot (8). Er landden 16 passagiers, 472 kwamen in transito en 4 vertrokken.

Hato: in en uit 12 vliegtuigen met 109 passagiers, 54 in transito en 85 vertrekkend.

W. M. HOYER NEGENTIG JAAR

De zestiende van deze maand zal onze bekende stad- en landgenoot Willem Hoyer — Shon Wein — zijn negentigste verjaardag vieren. Voorwaar een leeftijd, die niet veel mensen bereiken! En Shon Wein heeft in die negentig jaren niet stil gezeten, want zijn bijna ontelbare publicaties staan ons hiervoor borg.

Maar laten wij beginnen bij het begin: Willem Manuel Hoyer werd geboren op 16 Juni 1862 uit het huwelijk van Michael Godfried Hoyer en Juzeline Da Costa Gomez. Van 1899 was hij klerk bij de firma Charles Jutting en Zonen in de Keukenstraat. Op zijn vijf en twintigste jaar begon hij te schrijven en hij kreeg daar de smaak zo van te pakken, dat hij sinds dien eenvoudig niet meer opgehouden met schrijven. Vanaf 1918 verschenen zijn woordenlijsten: Papiaments- Nederlands- Engels en Papiaments- Spaans- Nederlands, die talloze herdrukken mochten beleven. Hij componeerde een dodenmars en verschillende gelegenheidsliederen. Bekend is zijn almanaque, waarvan dit jaar de drie en dertigste verschenen is. Hij vervaardigde een historische kaart van Curaçao, die men in verschillende huizen ingelijst aantreft. Hij schreef vele bijdragen voor verschillende tijdschriften over onderwerpen, betreffende de geschiedenis van Curaçao; en dan niet te vergeten zijn Beknopte Geschiedenis van Curaçao (Historia di Curaçao, pa W.M. Hoyer, 1941).

Kortom, Shon Wein is een dermate bekende persoonlijkheid, dat enige vooraanstaande mannen bij gelegenheid van zijn 80ste verjaardag besloten een bundel historische opstellen uit te geven en hem op te dragen. De bundel werd gedrukt op de Tipografia Electrica in Curaçao en verscheen in September 1943. Het bevat bijdragen van de Fraters van Tilburg over Alonso de Ojeda, van Dr W. Ch. de la Try Ellis over de Gronden genaamd Stuyvesant, van de bekwame geschiedschrijver Nicolaas van Meeteren, over De waarde van Begraafplaatsen voor de geschiedschrijver, van Dr I.S. Emmanuel over de Nederlandse Grafschriften op het oude Joodse kerkhof in Curaçao en van Emilio Lopez Henriquez over Sintomas etnologicos Curazoleños. Voor een man, die zelf zoveel belang stelt in de geschiedenis van zijn geboortegrond voorwaar een kostbaar en blijvend geschenk.

Shon Wein is verder lid van het Centro Social Catolico en van de Sociedad Bolivariana de Panamá. Zijn verdiensten voor zijn vaderland zijn door het vorstelijk Huis erkend door zijn benoeming (reeds jaren geleden) tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Willem Manuel Hoyer heeft twee zoons: August Raymundo Hoyer, die gehuwd is met Mejuffrouw Mercelina Meyer, en Horacio Erasmos Hoyer die gehuwd is met Mejuffrouw Edelmira Martinez. Ad multos annos!

M.D. Latour O.P.

GESLAAGD

In Nederland is aan de Bisschoppelijke Kweekschool te 's-Hertogenbosch geslaagd voor onderwijzer, onze stadgenoot, de heer Elvin Pietersz, zoon van de bekende leraar en kunstschilder J. C. Pietersz. Aan geslaagde en ouders onze hartelijke gelukwensen.

De heer Elvin Pietersz blijft nog in Nederland voor het behalen van zijn hoofdacte.

Wij hopen dat hij daarbij hetzelfde succes zal boeken als hij heeft gehad met de eerste stap naar dit einddoel.

DECLARATIES.

Indien men een week te laat is met de betaling van een bijv. telefoonrekening, dan krijgt men een vriendelijke waarschuwing, die U precies een gulden kost. Indien U vergeet te betalen, dan wordt Uw telefoon, zoals het populair heet, „afgesneden".

Maar indien U als particulier leveranties doet aan het gouvernement en U erlangt betaling, dan komen er declaraties in zo-veel-voud aan te pas.

AANKOMST VLIEGTUIG.

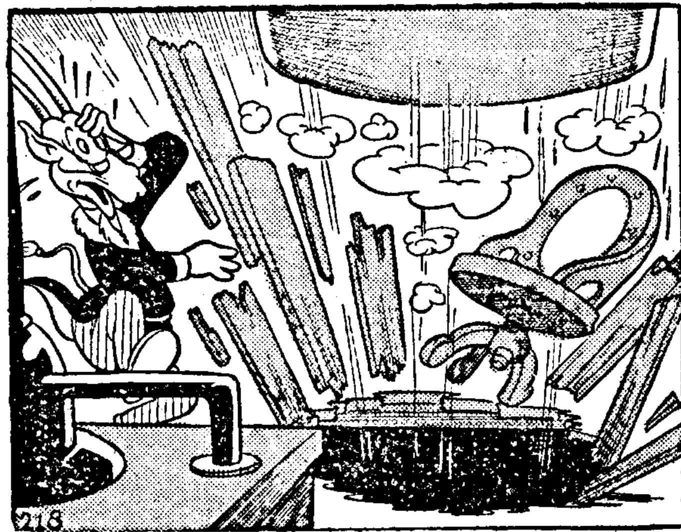
Het KLM-vliegtuig van Dinsdagochtend is hedenochtend 01.06 uur Ned. tijd op Schiphol geland.

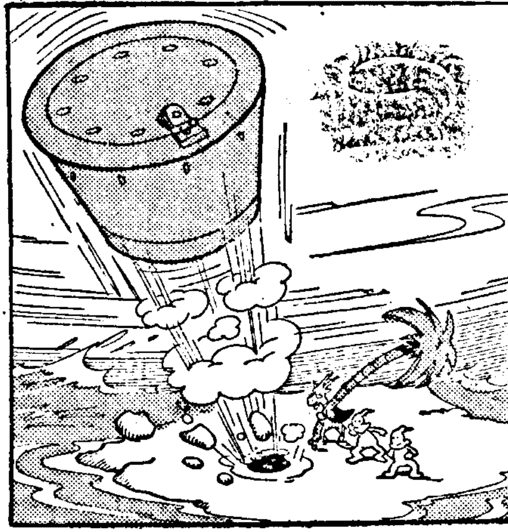
HET VERKEER.

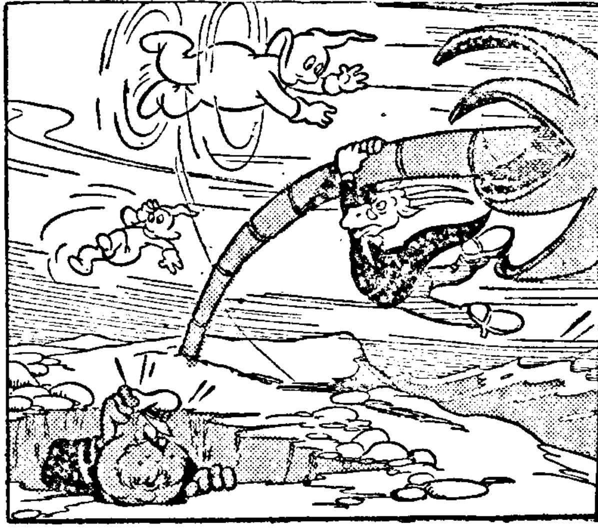
Er waren gisteren 4 lichte aanrijdingen.

Een onzer relaties, die het declaratie-spel tot op zekere hoogte kon volgen, deelde ons mede, dat toen hij de ingevulde declaratie ter betaling aanbood, hem werd medegedeeld op die en die geen „Sesam-open-U" betekent voor de staatsbeurs. dag „maar eens terug te komen want nu was er geen tijd". Waarmede we slechts willen zeggen, dat een declaratie ook al

1187 **Tom Poes en de nieuwe ijstijd**

De ongerustheid van professor Sickbock groeide, toen hij in de verte een dof geraas hoorde, dat zéér snel naderbij kwam.

„Dat geluid komt uit de grond!" sprak de geleerde tot zichzelf. „Dat moet de lift zijn!!.... maar dat kán niet! De lift heeft vrijwel geen snelheid meer, wanneer hij hier aankomt.... Zo hóórt het tenminste!!" De laatste woorden moesten door Sickbock geschreeuwd worden om ze te kunnen verstaan. Het gerommel zwol aan tot een dreunend en donderend lawaai, dat eindigde in een oorverdovende knal toen de lift tegen de vloer van hét studeervertrek aanbotste. Hierdoor echter niet geremd, brak het voertuig zich baan dóór de planken heen, suisde langs de danig geschrokken hoogleraar en vernietigde zijn nieuwe bureaustoel. Daarmee was het echter nog niet afgelopen, want óok de zoldering bleek niet in staat de dolgeworden lift tegen te houden. Krakend en knallend spleet het dak open, het stalen kamertje brak er doorheen en verdween in de stormwind, die om het eiland gierde. Professor Sickbock, die met twee helpers naar boven was gesneld had slechts het nakijken. De orkaan was zó hevig, dat hij zich aan de palmbomen moest vasthouden.

„Dit is niet natuurlijk!" mompelde hij zorgelijk. „Misschien, dat de aardbeving de snelheid dusdanig heeft opgevoerd!.... Ach, ach, daar waaien mijn helpers weg! Ei! Wat een toestand!"

Terwijl het toestel met de vier Zuidpool bewakers er in. in de richting van de nieuwe maan verdween, ontdekte kapitein Wal Rus, dat hij in zijn cel de buitenlucht kon zien. Onderzoekend klom hij naar boven en stak zijn hoofd uit het pas door de lift gemaakte gat.

„Een frisse wind!" mompelde hij suffig.

Van alles wat uit de Begroting van Bonaire

Een oudere kracht.

De Waterleidingsdienst wordt nog steeds opgebouwd. Het ligt in de bedoeling een oudere kracht met meer ervaring met de dagelijkse leiding te belasten. Reeds vóór de overdracht zal waarschijnlijk de Landsregering deze oplossing doorvoeren.

Geen verlies.

Er komen steeds meer aanvragen om wateraansluitingen binnen. Meerdere aansluitingen brengen meerdere uitgaven en daartegenover meerdere ontvangsten met zich mede. Indien de administratie en de technische dienst van de waterleiding goed werken, is het te verwachten, dat deze dienst in 1953 geen verlies zal lijden.

Dammenreparatie.

De meeste dammen bevinden zich in slechte toestand. Het is in het belang van de waterconservatie, dat deze dammen behoorlijk gerepareerd worden.

Vismarkt.

Een bedrag ad *f* 100.— is benodigd voor onderhoud van de vismarkthal te Kralendijk

De behoeftigen.

De werkelijke uitgaven over de eerste 4 maanden van 1952 aan behoeftigen bedroeg *f* 7500.-.

Er zijn te Bonaire een groot aantal on- en minvermogenden die in aanmerking komen voor kosteloze verpleging. Het ligt in de bedoeling de verstrekking van de zg. kaarten voor onvermogenden, spoedig na overdracht van deze dienst, te herzien. Een bedrag ad *f* 36.000.— werd aangevraagd.

Nog vele ouden van dagen, die onderstand trekken en/of in erbarmelijke toestand verkeren, komen in aanmerking om in het Tehuis van Ouden van Dagen opgenomen te worden. Hiervoor werd *f* 30.000.— aangevraagd.

De toeristencommissie.

De Toeristencommissie ontvangt jaarlijks van het Centrale Toeristen Comité *f* 1500.—.

Reparatie weg Rincon.

Dit crediet is verhoogd voor reparaties aan de weg naar Rincon en asphaltering van de voornaamste wegen in Rincon, totaal nu *f* 75.000.—.

Verhoging.

In verband met het geregeld zenden van een truck van de Reinigingsdienst naar Rincon en het invoeren van kleine vuilniskarretjes in Kralendijk en Rincon, is het nodig deze post te verhogen tot *f* 11.150.—.

Kapitaaldienst.

Een schrijfmachine dient ten behoeve van de Bestuursdienst aangeschaft te worden (*f* 300.—).

De witte mier.

De kasten, waarin de kaarten ten behoeve van het Bevolkingsbureau opgeborgen zijn, zijn geheel door witte mieren doorgevreten. Twee stalen kasten zullen aangeschaft moeten worden (*f* 700.—).

Verbouwing.

De onderverdieping van de Pasanggrahan dient geheel verbouwd te worden. Indien het zg. „Hotel Papier" komt, zal niet tot de verbouwing worden overgegaan (*f* 10.000.—).

De gele koorts.

Het ligt in de bedoeling een aanvang te maken met de bestrijding van de muskieten- en muggenplaag in Kralendijk. Moderne verdelgingsmiddelen en materiaal dienen aangekocht te worden (*f* 1000.—).

Nieuwe scheepshelling.

Een scheepshelling te Bonaire zal in een behoefte voorzien. Verschillende schepen gaan naar Maracaibo of Barbados voor reparatie. Verwacht wordt, dat deze reparaties te Bonaire kunnen plaats vinden, hetgeen een werkverschaffing voor de scheepstimmerlieden betekent (*f* 50.000.—).

Meer putten.

De vraag naar water is hoger dan de waterproductie. Er dienen twee putten bijgeboord te worden, alsmede twee molens aangeschaft te worden (*f* 7500.—)

De pick-up van de L.W.V.-dienst dient vernieuwd te worden (*f* 3000.—).

De hoofdleiding van Dos Poos naar het reservoir te Para Mira werd met ondeugdelijke pijpen aangelegd. In ieder geval springen de pijpen minstens tweemaal per week. De Regeringsraad is doende een onderzoek in te stellen naar de oorzaak hiervan.

Ongeveer 3 km. leiding dient aldaar geheel vernieuwd te worden. Voor uitbreiding van de hoofdleiding in Kralendijk en Rincon wordt *f* 16.000.— aangevraagd, terwijl voor vernieuwing van de leiding te Dos Poos *f* 20.000.— wordt aangevraagd.

ARUBA

DR P. L. HENRIQUEZ †.

Gisteravond overleed in de ouderdom van 60 jaar na een langdurig ziekbed, dr P. I. Henriquez, Lid van de Raad van Advies en oud-directeur van de Openbare Gezondheidsdienst.

Zijn vele verdiensten voor de Antillen werden laatstelijk nog gehonoreerd door een Koninklijke Onderscheiding, nl. het ereteken van het Officierschap in de Orde van de Oranje Nassau.

Zijn heengaan betekent voor onze gemeenschap een ernstig verlies, want met hem ging van ons heen een integere en bekwame figuur.

Onze gevoelens van deelneming met dit smartelijk verscheiden gaan op deze dag uit naar zijn vrouw en zijn familie.

Dr. Henriquez ruste in vrede.

DE HAVENARTS PROBLEMEN

Er is enige verbazing gerezen m.b.t. de benoeming van dr Taytelbaum tot havenarts van Aruba. In de „Arubaansche Courant" lazen wij hieromtrent o.m. dat dr Dussenbroek als zodanig tegen een vergoeding, die toch zeker niet aan de hoge kant kon worden genoemd was aangesteld. Wie schetst de verbazing van genoemde arts en diens vrienden en relaties, toen in de krant het bericht verscheen van de benoeming van dokter Taytelbaum als havenarts te Sint Nicolaas. Dokter Dussenbroek had er nog niets van gehoord..

Er schijnt heel wat te zijn voorafgegaan aan de overplaatsing van dokter Taytelbaum. Dokter Fransen (die eerst bij de CPIM werkzaam was) werd door het Gouvernement geaccepteerd aldus de „Arubaansche Courant" en naar Bonaire gezonden, waar dokter Loe praktiseerde. Deze werd naar Curaçao verwezen en kwam terecht in de spreekkamer van dr Taytelbaum, die op zijn beurt dus naar Aruba werd gezonden. Om daar als havenarts te gaan optreden in de plaats van dokter Dussenbroek, wiens werkzaamheden — naar wij uit alleszins betrouwbare bron vernamen — nooit reden hebben gegeven tot enigerlei klacht.

Tot zover de aanhaling, waaraan wij het volgende toevoegen.

Dr Dussenbroek, die als zodanig tijdelijk aangesteld was, oefent een drukke particuliere practijk uit. Toen de aanstelling van een havenarts accuut werd moest worden omgezien naar een arts, die daaraan een volledige dagtaak zou hebben, want de werkzaamheden als havenarts zijn velen. Derhalve werd dr Fransen aangezocht, inmiddels ingrijpende veranderingen ter plaatse hebben de benoeming van dr Fransen op Aruba in de weg gestaan, zodat uiteindelijk dr Taytelbaum op Aruba werd gestationeerd.

Met een mindere appreciatie van dr Dussenbroek's werkzaamheden en verdiensten heeft de benoeming van dokter Taytelbaum tot havenarts als zodanig niets te maken.

In de vacature moest worden voorzien door een arts, die er een volle dagtaak aan had.

Staten van de Nederlandse Antillen

Vergadering op DINSDAG, de 17de Juni 1952, des avonds 8.00 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1. Ingekomen stukken.
2. Het opmaken van een voordracht voor Voorzitter en Ondervoorzitter van de Staten van de Nederlandse Antillen.

Willemstad, 10 Juni 1952,
De Griffier,
Van Weel

AGENDA

WEST-END: „Coqueta" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „The Last Outpost" 19 en 21 uur.

ROXY: „The Lavender Hill Mob" 19 uur; „Dark Mountain" 21 uur.

CULTUURCENTRUM: 20.00 uur Filmavond.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door: Botica Corsou, De Ruyterkade 37, tel. 12.50 en Botica Brion, Brionplein 29, tel. 3222.

COLONNE RODE KRUIS: In geval van nood belt men: tel. 1520 — 1274 — 3689 — 3500.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst hr. C. Rentiér, van 7 uur — 15 uur, tel. 1758.

WIT- GELE KRUIS: De nacht- en Zondagdienst der verpleegsters worden waargenomen door: Zuster Ziekman; Marktstraat 1, tel. 1836.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45.
Kantoor Handelskade 6, werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw) dagelijks dag en nacht..

CUROM

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending; 17.50 Gramofoon platen; 18.05 Kay Armen en Ethel Smith; 18.25 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.30 „The Voice of the Windward Islands"; 21.00 Conjunto-avond met Conjunto Cristal; 21.40 Jacques Abram; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Woensdag: 19.00 Nieuws; 19.10 Muziek van Colerigde Taylor; 19.14 Nederlandse Kroniek; 19.21 „De komende verkiezingen"; 19.35 Het Metropole Orkest; 20.01 Tentoonstelling „Geschiedenis der Staten Generaal"; 20.08 **West-Indische rubriek** met o.a. Caraibisch commentaar; 20.38 Latin American songs, door het Majoco Trio; 20.49 Catholica; 20.55 Avondgebed: Prof. Dr J. H. Bavinck; 20.58 Sluiting.

AVROS

Woensdag: 17.00 Omroep-advertenties; 17.15 Voor Kinderen; 17.25 Paul Robeson; 18.00 Indonesische muziek; 18.40 Nieuws; 19.00 Advertenties; 19.10 Klassiek Concert; 20.55 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:

Kantoor open: 05.30 uur — 01.30 uur, tel. 2307; D. S. Leeflang 01.30 uur — 05.30 uur, tel. 2038.

Personeel Afdeling:

S. H. Tiesma, Louise de Colygnilaan 20, tel. 2030, b.g.g. nadere inl. tel. 2400, of W. Lambij, Bernhardlaan 4, tel. 2330.

Materialen Afdeling:

C. P. Riegman, Groot Kwartier, 54.

C.S.M.

Rederij:

I. Slagter, tel. 4301.

KNSM KLM AGENTEN

Tel.: Willemstad 1240.
Oranjestad 1777.
San Nicolas 5296.

AANKOMSTEN	TE CURACAO:	TE ARUBA
van de GULFHAVENS:		
ms. „Castor"	23 Juni	24 Juni
ss. „Trajanus"	4 Juli	5 Juli
Van New York:		
ss. „Telamon"	18 Juni	19 Juni
ms. „Oberon"	25 Juni	26 Juni
Van Europa:		
ms. „Poseidon"	15 Juni	18 Juni
ms. „Oranjestad"	28 Juni	1 Juli
ms. „Hersilia"	1 Juli	3 Juli
ss. „Breda"	5 Juli	—

AFVAARTEN VAN CURACAO:

Amsterdam	ms. Willemstad	12 Juni	ss. Baarn	16 Juni
Antwerpen	ms. Willemstad	12 Juni	ss. Baarn	16 Juni
Aruba	ms. Poseidon	17 Juni	ms. Castor	23 Juni
Barbados	ms. Willemstad	12 Juni	ms. Oranjestad	11 Juli
Cartagena	ms. Hersilia	2 Juli	ms. Hestia	29 Juli
Ciudad Trujillo	ms. Poseidon	17 Juni	ms. Oberon	25 Juni
Cristobal	ms. Oranjestad	30 Juni	ss. Breda	7 Juli
Gulfhavens	ms. Castor	23 Juni	ss. Trajanus	4 Juli
La Guaira	ms. Willemstad	12 Juni	ms. Telamon	18 Juni
Maracaibo	ms. Poseidon	17 Juni	ms. Castor	23 Juni
New York	ms. Poseidon	17 Juni	ms. Oberon	25 Juni
Port of Spain	ms. Willemstad	12 Juni	ms. Oranjestad	11 Juli
Puerto Plata	ms. Poseidon	17 Juni	ms. Oberon	25 Juni
Pto. Cabello	ss. Telamon	18 Juni	ms. Oberon	25 Juni
Puerto Limon	ms. Oranjestad	30 Juni	ms Willemstad	28 Juli
Punta Cardon	ms. Poseidon	17 Juni	ms. Agamemnon	15 Juli
Westkust Z. Am.	ss. Bennekom	12 Juni	ss. Breda	7 Juli

Bovenstaande data zijn voorlopig aan verandering onderhevig.

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE STOOMBOOT MAATSCHAPPIJ N.V. AMSTERDAM

Scheepsagentschap:

08.00 uur — 23.00 uur kantoor, tel. 2458-2551; 18.00 uur — 19.00 uur W. R. Engelsman, tel. 2304; 23.00 uur — 08.00 uur.

Dok Afdeling:

Van 16.30 uur — 1.00 uur tel. 2276; van 1.00 uur — 7.30 uur A. Voordenhout, tel 2932.

AMIGOE VAN DE JEUGD

DE GESCHIEDENIS VAN EEN MOEDIGE ESKIMO-JONGEN

In het land van sneeuw en ijs, waar de lange poolnacht heerst, woonde eens een Eskimo-jongen, Köjun genaamd. Köjun was een klein kereltje en eigenlijk was hij nog een beetje bang voor zeehonden en rendieren. Als, tijdens de donkere winterdagen, buiten de sneeuwstorm woedde en vader, in het van ijsblokken opgetrokken hutje, vertelde van zijn jachtavonturen en ontmoetingen met ijsberen, dan kon ons ventje écht griezelen. In zijn verbeelding hoorde hij dan de ijsberen al aan de hut snuffelen en meende hij in de onrustige schaduwen van het flikkerend traanlamplicht, de omtrekken van wilde rendieren te zien. En nóg dieper kroop hij dan in zijn bontzak....

Vader zag dit wel en soms deed het hem verdriet, want hij wilde zo graag, dat zijn zoon ook een echte Eskimo zou worden en een dapper en onverschrokken jager. Wel had hij Köjun al eens meegenomen ter visvangst of op de robbenjacht, maar voor grote tochten, dagen van het kamp verwijderd, was Köjun nog te klein. Misschien ook twijfelde vader wel aan de moed en durf van zijn jongen. En toch, hoe graag had hij gezien, dat zijn zoon Köjun de gevaren van de grote jachten op rendieren en poolvossen met hem had gedeeld.

Maar op zekere dag gebeurde het wonderlijke. Voor de eerste keer in zijn leven ging Köjun zonder vaders geleide en slechts samen met zijn vriendje op de visvangst. Al verder en verder geraakten de jongens van het kamp verwijderd en toen zij op een ijsblok klommen om de omgeving te kunnen overzien en de terugweg te zoeken, doemde op enkele meters afstand een grimmige ijsbeer op.... Eén ogenblik waren de jongens verlamd van schrik en konden zij zich niet bewegen. Doch toen kwam de natuurlijke drang naar zelfbehoud boven en zetten zij het op een lopen. Buiten adem, struikelend en vallend, vluchtten zij in de richting van het kamp. Maar dat was nog lang niet in zicht en reeds naderde de beer, die blijkbaar vreesde, dat zijn prooi hem zou ontgaan, meer en meer.... De reus zette er sjokkend de pas in en het werd een wedloop om het leven....

Toen de jongens bijna uitgeput waren, herinnerde Köjun zich plotseling, hoe dikwijls vader had verteld, dat men ijsberen kon afleiden en ophouden door ze iets toe te werpen. In minder dan geen tijd had Köjun zijn plan beraamd. „Loop jij naar het kamp, om hulp te halen," zei hij tot zijn vriendje, „dan speel ik het wel zolang met de beer klaar."

Daar stond Köjun nu, alléén zonder wapenen en niet ver achter hem het geweldige dier! En ineens was hij niet meer het angstige jongetje van vroeger, dat in de bontzak kroop, als vader een gevaarlijk avontuur vertelde. Met een zwaai wierp hij de beer zijn muts toe en inderdaad begon het ondier deze op zijn gemak te besnuffelen.

Köjun benutte die gelegenheid om weer een eindje verder te komen; echter begon de beer al spoedig de afstand weer in te halen. In zijn wanhoop wierp de jongen zijn opvolger nu z'n bontvest toe, maar de beer scheen het doel van het spelletje te gaan inzien, want telkens bleef hij korter bij de hem toegeworpen voorwerpen staan en zo zat hij de jongen gevaarlijk dicht op de hielen....

Reeds had Köjun zijn gehele bovenlichaam ontkleed, meende hij de ontzettende klauwen van zijn vijand, die meer en meer naderde, te voelen.... toen een hondenslede in razende vaart naderde. Ook de beer had dit opgemerkt en vond het blijkbaar verstandiger, de achtervolging nu maar te staken en het veld te ruimen.

't Was vader, die de slede mende en achterin zat Köjun's vriendje, die in het kamp alarm had gemaakt. Köjun werd snel in de slede gepakt en naar de hut gebracht. Door de opwinding en de doorgestane koude werd hij ernstig ziek. De medicijnman, die hem een aftreksel van moskruiden voorschreef, schudde eerst bedenkelijk het hoofd, maar langzaam aan werd Köjun toch beter en na enkele weken was hij er bovenop. Op de dag, dat hij de hut weer mocht verlaten, werd er in het kamp feestgevierd om de dapperheid van Köjun. Vader was erg trots; hij wist nu, dat zijn zoon een echte Eskimo was! En het volk noemde hem voortaan „Köjun, de berenbedwinger".

Mammoeth reuze olifant 15000 jaar oud

Ja, dat is een raar woord hé, maar 't is de benaming voor 'n reuzen-olifant uit oeroude (voorhistorische) tijden, welke gedurende de ijstijd (ongeveer 15.000 jaar geleden) geleefd moet hebben. Daar komen we dadelijk wel op terug. Laten we eerst even mededelen dat we kort geleden in de krant gelezen hebben, dat een Hilversumse jongen, Lode Storm, die een natuuronderzoeker is, bij het zoeken naar oude gesteenten op de heide bij Laren, een bruine vrij brosse massa vond, hetwelk een mammoeth-kies bleek te zijn, van ongeveer 15 cm. lengte. Verdere overblijfselen van de mammoeth zijn niet gevonden. Men weet echter niet of de kies uit het Gooi zelf afkomstig is (want zoveel duizend jaar geleden gebeurde het wel eens dat deze dieren tot in onze streken kwamen), ofwel in oeroude tijden met ijs en grint is meegekomen, (denk maar eens aan de Amersfoortse kei bijvoorbeeld, en de Hunnebedden).

Soms bracht de toestand van de grond, waarover mammoeths zich voortbewogen, hen tot een ontijdige dood. Op onze afbeelding zie je zo'n reuze-olifant ingesloten in modder of ijs.

Het voorhistorische tijdperk (oertijd) omvat de oudste geschiedenis der mensheid, en is bekend door opgravingen en vondsten uit die tijd. De geleerden weten daar heel veel uit te putten. Volgens de aardrijkskundige vorming verdeelt men de bouw van de aarde in enkele grote tijdperken: de periode waarin zij ontstond het ijstijdvak, daarna een periode waarin dieren tot grote ontwikkeling kwamen en een derde periode, waarin het aardoppervlak veranderingen onderging, waardoor verscheidene grote bergtekens, zoals de Alpen, Pyreneeën en andere, werden gevormd.

Het is allemaal erg geleerd en we zullen jullie daarover verder niet vermoeien, maar we moesten dit toch even vermelden om tot ons onderwerp: de mammoeth te komen.

Doordat de aarde enkele malen door ijsgolven vanuit het Noorden is bedekt geweest, kwamen ook dieren- en plantsoorten mee tot in onze streken toe Meestal niet levend maar door het ijs als het ware bewaard (denk bijvoorbeeld maar eens aan diepvriesgroenten). Daardoor en ook door opgravingen in de verschillende landen heeft men een vrij goed beeld gekregen van de wereld in de oertijd.

Neushoorn en mammoeth-olifant waren het wild waarop vooral jacht op werd gemaakt door het oude mensenras Een mammoeth is een soort reuze olifant, die in de oude tijden leefde, vooral in NoordEuropa en Siberië. Hij was erg groot en dicht behaard tegen de koude. Het meest opvallende waren zijn grote enorme slagtanden, soms wel van drie meter lengte. Natuurlijk bestaan die dieren nu niet meer; maar er zijn enkele in de ijsvlakten van Siberië gevonden.

Oorspronkelijk waagde de mens het natuurlijk niet om grote dieren, zoals mammoeth, olifanten e. a. aan te vallen. Zij waren immers behalve groot en sterk, ook slim. Maar wel kon de nietige mens hun kudden op enige afstand volgen om te profiteren van het vlees der dode dieren. Een dode mammoeth betekende voedsel vóór vele mensen, doch lang bewaren kon men het vlees natuurlijk niet. Na een overdadig maal kwamen soms weken van honger voor de mensen, want het sterven van een mammoeth was afhankelijk van betrekkelijk toevallige omstandigheden, zoals ouderdom, ziekte of gevechten tussen twee mammoeths. Als de kudde niet zeer groot was, leefde men dus voortdurend in onzekerheid.

Zo begon de jacht op mammoeths. Vermoedelijk viel de mens eerst alleen gewonde of zieke dieren aan, doch daarbij leerde hij de sterke en zwakke punten van de mammoeth kennen. Een steen met een scherpe rand — het meest eenvoudige wapen — was wel geschikt om de huid bij een dood dier langzaam door te zagen, doch tegen een levende en bewegende mammoeth kon men er weinig mee beginnen.

De wapens werden echter verbeterd tot stenen bijlen en speren met stenen punten en nu durfde men het aan om jonge of van de kudde afgedwaalde dieren te overrompelen. Als regel schijnen de mensen onder rumoer stenen te hebben geworpen naar het zwakke punt van de mammoeth, zijn ogen, Slechts als hij één bepaalde richting insloeg, werd hij met rust gelaten; die richting wees naar een moeras of — waar dit niet aanwezig was — een valkuil. Terwijl het zware dier zich inspande om hier uit te komen, werden zijn ogen door stenen en pijlen blind gemaakt en dan was hij betrekkelijk hulpeloos.

Aldus wordt de jacht op mammoeths in oer-oude tijden verhaald. Zoals we reeds eerder zeiden, zijn deze dieren allang uitgestorven en daarom is het een zeldzaamheid dat die Gooise jongen een mammoethkies heeft gevonden.

Hoe is die?

EEN VLUGGERD

Moeder: Wie heeft de koekjes uit de trommel opgegeten?

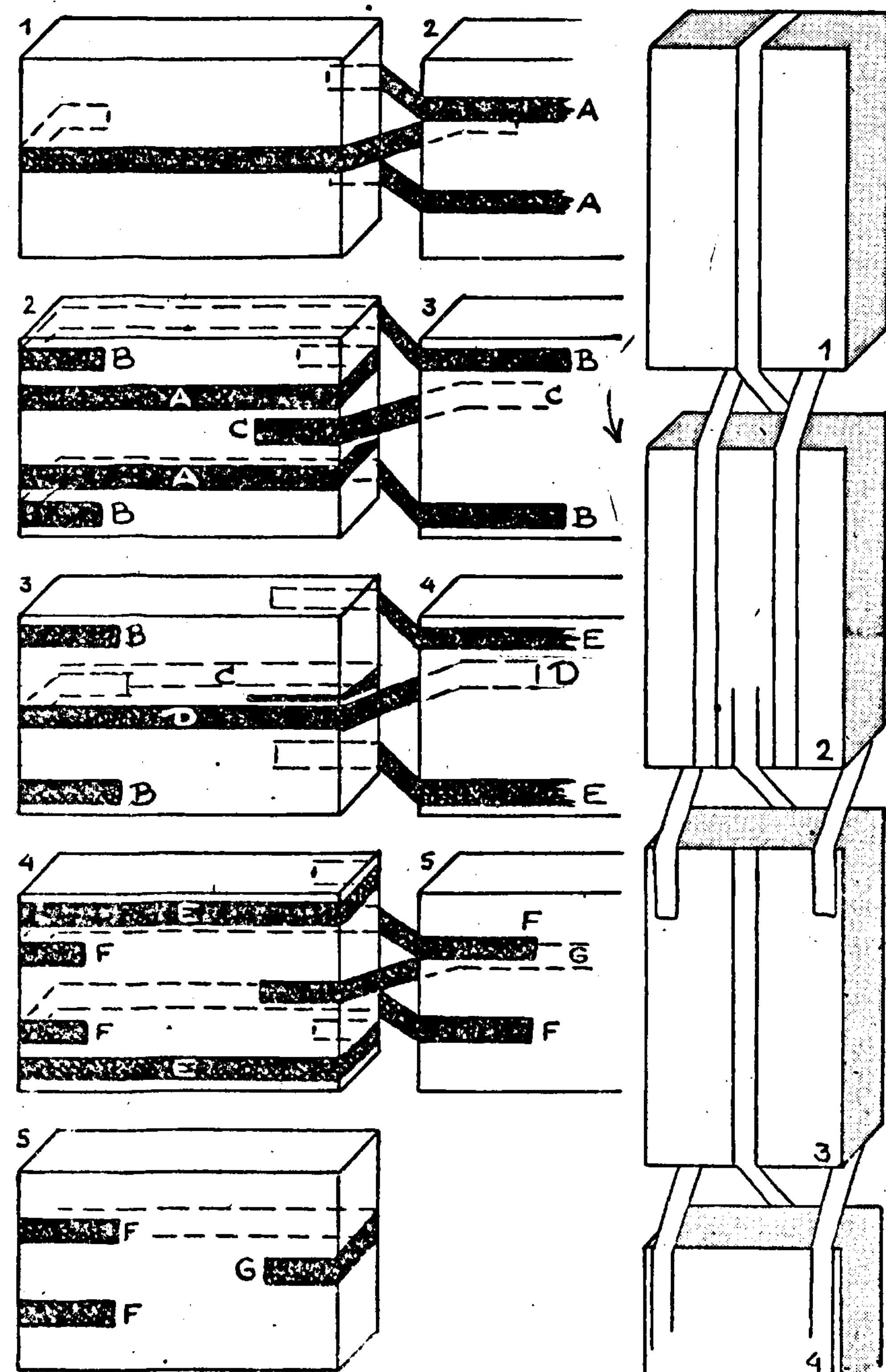
Liesje: Ik, Ma.

Moeder: Maar kind, weet je dan niet, dat ze voor het feest van morgen zijn?

Liesje: Ja, Ma, maar Papa zegt toch altijd dat we niet tot morgen moeten uitstellen, wat we vandaag kunnen doen.

Van Stanley Cras

HOUD JE VAN KNUTSELEN?

TUIMELAARTJES

Dit spelletje kun je maken van stevig karton of van dunne houten plankjes. Je begint met vijf plankjes klaar te maken van 6 bij 9 cm. Die nummer je nu van 1 tot en met 5. Leg ze netjes op een rijtje tegen mekaar aan in de lengte. Knip nu strookjes band van 12 cm lengte. Die stroken kun je lijmen of spijkeren, maar bij dit laatste moet je wel opletten, dat je de stroken, die onder het plankje doorlopen, niet mee vastspijkert. Nu kunnen we beginnen de blokjes aan elkaar te verbinden.

Blokje 1: Aan de achterzijde links hebben we ons strookje vastgemaakt en laten die strook nu over de bovenzijde naar blokje 2 lopen, waar we de strook aan de achterzijde vastmaken. Nu nemen we twee andere stroken, maken die vast aan de achterkant, rechts van blok 1 en laten beide stroken doorlopen over de bovenzijde van blokje 2. Dat zijn de A-strookjes.

Blokje 2: Je ziet hoe de A-stroken verder doorlopen. Twee nieuwe stroken (B) hebben we vastgemaakt aan de voorkant van blok 2 links, laten die nu onder het blok doorlopen en bevestigen die aan de bovenkant van blokje 3. Dat zijn de B.-strookjes. Verder bevestigen we aan de voorkant van blokje 2, rechts, een nieuwe strook, die we laten doorlopen achter blokje 3: de C-strook.

Blokje 3: De C-strook loopt verder achter het blokje om en wordt vastgemaakt aan de voorkant rechts van blokje 3. Verder krijgen we in het midden een strook die, vastgemaakt aan de achterkant links van blok 3, doorloopt aan de voorzijde en vastgemaakt wordt aan de achterkant links van blokje 4. Dan hebben we weer twee nieuwe stroken (E) vastgemaakt aan achterkant rechts van blok 3 en doorlopend over de voorkant van blokje 4.

Blokje 4: E-stroken bevestigen aan achterkant rechts. F-stroken bevestigen aan voorkant links van blok 4, laten doorlopen achter het blokje om en vastmaken op voorkant van blokje 5. Een nieuwe strook G bevestigen aan de voorkant rechts van blok 4 en laten doorlopen achter blok 5 om.

Blokje 5: F-stroken bevestigen aan de voorkant. G-strook doortrekken achter het blokje om en vastmaken aan de voorkant rechts.

De vastgemaakte stroken kunnen natuurlijk best onder de doorlopende stroken zitten. Dat is bijvoorbeeld het geval in de tekening, waar je vier blokjes aan elkaar ziet zitten. Als je blokje 1 nu in het midden bij de randen vasthoudt en wat voorover brengt, kantelt het en blokje 2 volgt het voorbeeld, waarna 3 en 4 enzovoort aan de beurt komen. Breng je blokje 1 weer naar achteren, dan begint een nieuwe buiteling. Dat gaat zo door tot in het oneindige. Leuk is ook, als je allerlei verschillende plaatjes plakt over de vastzittende uiteinden en dan de lostzittende stroken er overheen laat lopen. Je kunt natuurlijk ook meer dan vijf plankjes nemen. Hoe meer, hoe leuker. Hoe je ze met elkaar moet verbinden, zie je dan wel uit de tekening. 5 en 6 bijvoorbeeld kun je weer verbinden zoals 3 en 4, enzovoort. Let er op, dat de speling of ruimte tussen de plankjes zo klein mogelijk is. Veel succes er mee en veel plezier met het tuimelen.

Ruperts geheimzinnige paadje

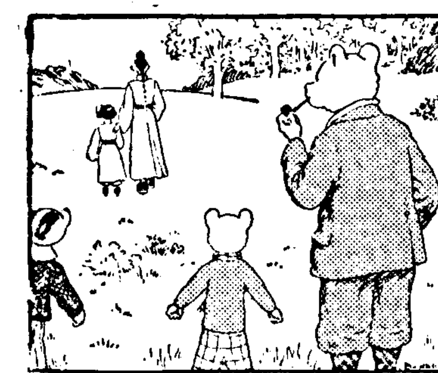
57. Bij het huis van de familie Beer, gaat Rupert hen voor de tuin in. En dan laat de tovenaar zien wat ie kan. Eerst staart hij aandachtig naar de steen waar de schoenen van Dirk nog steeds op vastzitten. Daarna moet A-Moy hem aanwijzen welke stenen ze precies betoverd heeft. Gelukkig weet ze het nog en de tovenaar gaat aan de slag. In gebogen houding loopt hij langs de stenen, de toverstok in zijn ene en de fles in zijn andere hand; ondertussen mompelt hij onverstaanbare Chinese woorden. Als hij klaar is, krijgt A-Moy het flesje van haar vader en ze moet telkens wat van het zwarte poeder laten vallen op de betoverde stenen, de een krijgt een beetje minder, de andere wat meer precies zoals ze een paar uren geleden met haar eigen poeder gedaan heeft. De tovenaar komt vlak achter haar aan en houdt de toverstok met allebei zijn handen boven de plavuizen.

Vader Beer, Rupert en Dirk Dashond houden zich op eerbiedige afstand; Dirk zit nog altijd in zijn „kinderwagen", zoals Rupert die noemt. Maar ze raken door hun geduld heen. „Hè, hè!" zucht Rupert, „er schijnt geen eind aan te komen."

58. Ja daar heeft ie gelijk in. Die twee gaan erg langzaam te werk en daarbij versta je er niets van. Ik hoef jullie dus niet te vertellen, hoe blij Rupert en Dirk zijn, wanneer er eindelijk „iets" gebeurt. 't Zijn Dirks schoenen die plotseling losraken en een voor een op het tuinpad beginnen te stappen in de richting van Dirk, die zijn wagen uitvliegt. Hij is blij dat hij zijn schoenen weer terug heeft, maar hij durft ze toch niet zo direct aan te trekken. Ze zijn ook op zo'n vreemde manier naar hem toegekomen. Eerst moet Rupert ze voor hem proberen. Die stak er kordaat zijn voeten in en toen Dirk zag dat er niets biezonders gebeurde, was het gedaan met zijn angst.

Intussen zijn de tovenaar en zijn dochtertje aan het eind van het tuinpad gekomen en het werk is gedaan. Om hen te overtuigen, dat alles weer in orde is, gaat hij op de laatste grote steen staan en zegt plechtig: „Weer goed, alles weer goed. Niet meer betoverd." A-Moy komt bij hem staan en ja, nu durft het groepje wel naderbij komen.

59. „Kijk 'ns Dirk," roept Rupert. „Hij staat warempel op die gebarsten steen. Daar zijn wij zo straks doorheen gevallen recht naar Tipsy Land."

„Fijn, fijn," mompelt Vader Beer en hij stapt naar de tovenaar om hem te bedanken. Deze blijft er even ernstig bij, maakt een beleefde buiging terwijl ie zegt: „O, niet bedanken hoor, mijn plicht, ja mijn plicht." Daarna gaat hij met A-Moy de tuin uit. Vader Beer en de beide anderen lopen een eindje mee en blijven hen nog een tijdje nastaren.

„Ik ben blij, dat hij ons geholpen heeft", zegt Rupert opgelucht.

„Ja," antwoordt Vader, „Dat betoverd pad van A-Moy heeft ons heel wat narigheid bezorgd. Nou!"

„Weet u waar ik nu aan denk, vader? Hij zei, dat ie A-Moy flink zou straffen. Ik hoop, dat hij haar niet te hard zal aanpakken. Ze bedoelde het immers goed."

Vader Beer moest er om lachen. „Ik zou me daar maar niet te druk over maken, Rupert. Ik heb het idee dat hij erg trots is op zijn geleerde dochter, die het toch maar fijn heeft klaargespeeld. Maar dat zegt ie natuurlijk niet. Dat moet je begrijpen."

60. Als Vader en dochter uit het gezicht verdwenen zijn, wordt het voor allemaal tijd om naar huis te gaan.

Maar Rupert wil nog eenmaal het pad proberen. Hij holt vooruit en Vader Beer, blijft in de buurt, omdat hij het nog maar half vertrouwt.

Rupert loopt het pad af en botst bijna tegen zijn moeder op. Want toen Rupert zo lang wegbleef, is ze eens bij de buren gaan kijken, of haar wilde rakker daar misschien was. En nu staat ze warempel in de tuin en nog wel op hun mooi tuinpad, dat niet gevaarlijk meer is. Of ze ook blij is wanneer ze ziet wie daar komt aanhollen! „Ben je daar eindelijk", roept ze blij. „Ik weet wel dat je weer altijd terecht komt, maar waar heb je toch al die tijd gezeten. Ze bekijkt goedkeurend het nieuwe pad. „Dat is een mooi stuk werk, Rupert", zegt ze trots.

„Gelukkig, dat u er niet eerder op gestaan heeft, Moeder. U had dan net als wij een reis naar Tipsy Land gemaakt. Maar wacht, straks bij de thee zal ik U er alles van vertellen." En met zijn drieën gaan ze hun huisje binnen.